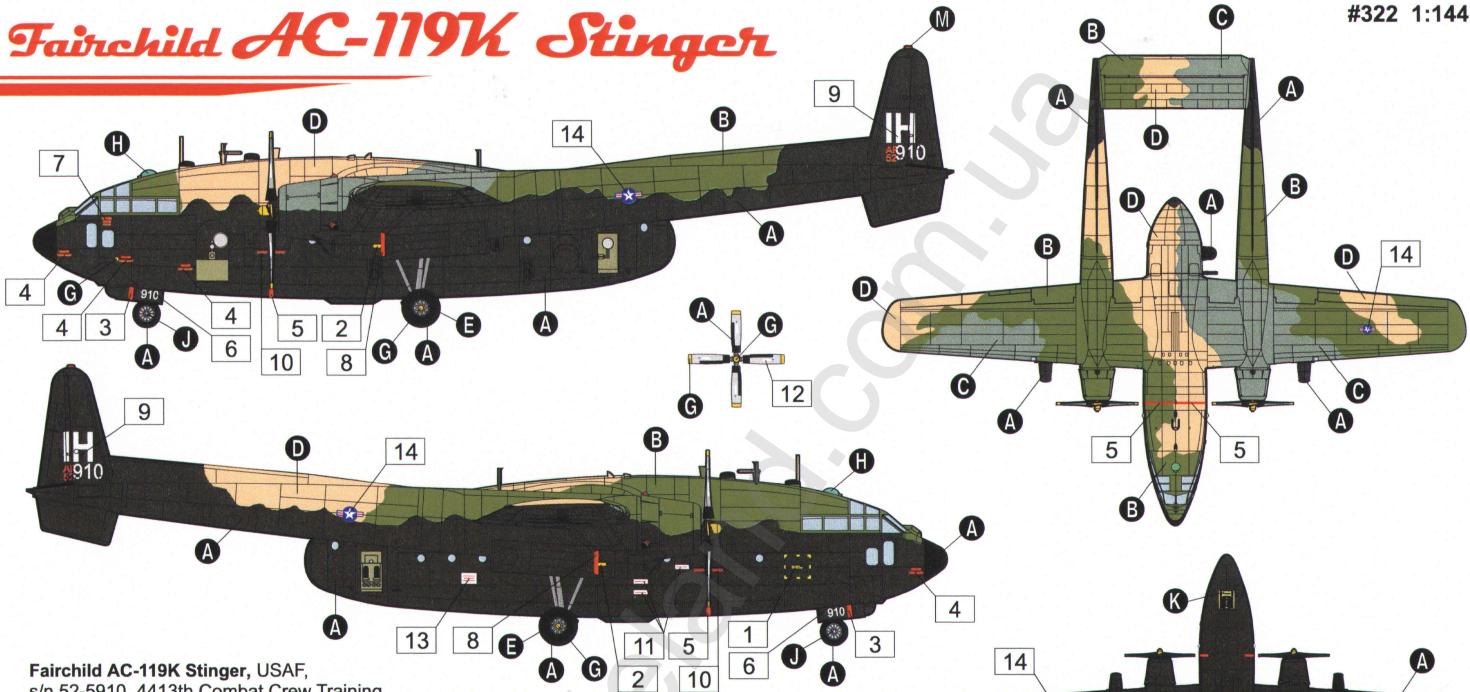

Fairchild AC-119K Stinger

#322 1:144

Fairchild AC-119K Stinger, USAF,
s/n 52-5910, 4413th Combat Crew Training
Squadron, 1st Special Operation Wing, April 1969.

A 70.950

Чорний матовий
Flat Black

B 71.018

Чорно-зелений
Black Green

C 71.014

Зелений
Gunship Green

D 71.034

Піщано-коричневий
Sandy Brown

E 70.864

Сталевий
Steel

F 70.800

Чернено-сталевий
Gunmetal

G 70.953

Жовтий
Yellow

H 70.936

Прозорий зелений
Clear Green

I 70.818

Шкіряний
Leather

J 70.951

Білий
White

K 70.094

Зелено-жовтий
Interior Green

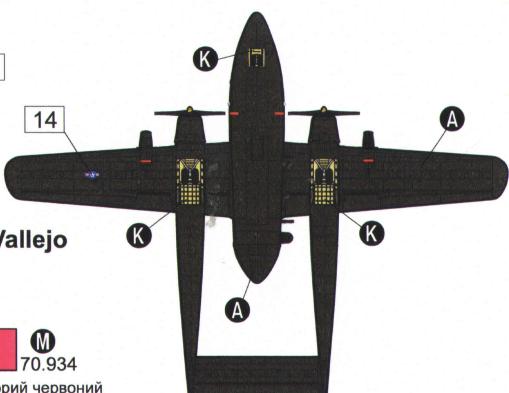
L 71.069

Іржавий
Rust

Vallejo

M 70.934

Прозорий червоний
Clear Red

Fairchild AC-119K Stinger

У розпал В'єтнамської війни військове командування США у почині мірі оцінило роль, которую могли відігравати так звані "гарматні кораблі". Перший досвід застосування AC-47 Spooky довів, що ця зброя може бути досить ефективною, проте ця машина була несерійною переробкою з обмеженими лютиними характеристиками.

В 1967 році компанія Fairchild Hiller у рамках програми Combat Hornet отримала замовлення на переробку транспортника C-119 на машину бойової підтримки з повітря. І хоча C-119, так само як і ветеран C-47, був не новою машиною, його розміри та два потужніших двигуни дозволяли встановити на нього більш ефективне обладнання. Проте перші 26 машин AC-119G Shadow, контракт на побудову которых був підписанний в 1968 році, по суті були "великими AC-47". На них встановлювалося те ж саме стрілецьке озброєння. Великий вантажний відсік C-119 дозволив встановити в нього великий аналоговий обчислювач, який видавали екіпажу дані для ефективної стрільби. Перші машини вже в травні 1968 року надійшли на озброєння ВПС та негайно були передані у війська для операційного використання.

Через рік з'явилася більш сучасна модифікація AC-119K, якота, не зважаючи на майже повну подібність до попередника, за фактом була іншою машиною. Під крилами було встановлено додаткові турбореактивні двигуни J-85-17, деякі машини мали не чотириплатні, а триплоплатні двигуни типу "Гамільтон Стандарт".

Найбільші зміни в машині було приховано всередині. До систем спостереження додали інфрачервоний шукач AN/AAD-4, який дозволив літакам бути "цилідровими", а також систему РЛС AN/APQ-136, яка була у змозі відслідковувати наземні рухомі цілі. Значно посилили озброєння — окрім стандартних чотирьох модулів MXU-450/A встановили два блоки шестиствольних гармат "Вулкан" калібрі 20 мм.

На початку 1969 року перші перероблені AC-119K передали до бойових підрозділів для тренувань, проте проблеми із надійністю роботи інфрачервоних систем не дозволили одразу ж відправити нові літаки до В'єтнаму. Лише восени того ж року перші AC-119K перелігли на базу Фан Рань, а повноцінне бойове застосування розпочалося в перші тижні 1970 року. В лютому того ж року екіпажі цих машин отримали офіційну позивну Stinger.

Протягом 1970 та 1971 років ці машини досить ефективно застосовувалися у небі В'єтнаму та Ласу. Загалом за час AC-119K знищили більше тисячі наземних цілей та знищили більш як 3000 осіб сил супротивника. Наприкінці 1971 року AC-119K передавали до Таїланду, проте іх мішенями знову ж таки залишалися обекти у В'єтнамі та Ласу. В 1972 році більшість AC-119K передали до новостворених ВПС Республікі В'єтнам, проте на них так само продовжували літати американські екіпажі.

Із появою більш потужних AC-130 роль AC-119K, так само як і її попередників AC-119G, почала суттєво знижуватися, і вже в середині 1970-х роках ці машини повністю зняли з озброєння. Частину машин знов переробили на вантажники, інші пішли на злам.

Технічні характеристики

Розмах крила	33,3 м
Висота	8,03 м
Довжина загальна	26,36 м
Площа крила	130,06 м ²
Вага власна	18200 кг
Вага злотна	28125 кг
Крейсерська швидкість	340 км/год
Максимальна швидкість	408 км/год
Дальльність польоту	3400 км
Практична стеля	7250 м
Бойова стеля	1100 м
Двигуни:	2 x 3700 к.с. Wright R-3350-87 та 2 x 1290 к.с. General Electric J85 - GE - 17
Екіпаж	10 осіб
Озброєння:	два 20-мм шестиствольні гармати M61A1 Vulcan з 3000 набоями, чотири 7,62-мм шестиствольні кулемети GAU-2B/A Minigun в контейнерах SUU-11B/A з 1500 набоями на кулемет, PU LAU-74/A для 24 освітлювальних ракет Mk24.

Fairchild AC-119K Stinger

At the height of the Vietnam War the US military had come to fully appreciate the role which could be played by so-called "gun ships". The first experience of its application by the AC-47 Spooky proved that this kind of weapon could be very effective, but this machine was a rebuild of an out-of-production type, with limited flying characteristics.

In 1967 the Fairchild Hiller company as part of the Combat Hornet program received an order for the conversion of the C-119 transport into a combat air support machine. Although the C-119, like the veteran C-47, was not a modern design, its size and its two powerful engines allowed the installation of more effective equipment. The first 26 AC-119G Shadow machines, a contract for the construction of which was signed in 1968, were in essence "large AC-47s". The same range of armament was installed on board, while the C-119's big cargo compartment enabled the fitting of big analog calculators, which provided the crew with data for accurate firing. In May 1968, the first machines were delivered to the Air Force and were immediately sent on to units for working up.

One year on, a more advanced modification appeared, the AC-119K, which despite apparent similarity with its predecessor, was in fact a very different machine. Under the wings were installed additional J-85-17 turbojets, and rather than four blade motors, some machines sported three blade Hamilton Standard propellers. The biggest changes to the machine were hidden inside. To the observing systems was added an AN / AAD-4 infrared seeker, which allowed the plane to operate round-the-clock, and a RLS AN / APQ-136 radar system, which was able to track moving ground targets. Also, the weapons array was considerably strengthened - in addition to the standard four MXU-450/A modules, two blocks of the six-barreled 20 mm caliber Vulcan guns were installed.

In early 1969, the first recycled AC-119Ks were transferred to combat units for training, but problems with the reliability of the infrared systems prevented these new aircraft being immediately sent to Vietnam. Only in the fall of that year was the first AC-119K flown to Phan Rang air base, and full combat use began in the first weeks of 1970. In February the crews of these aircraft received the official Stinger call sign. During 1970 and 1971, these machines were used quite effectively in the sky of Vietnam and Laos. During this time AC-119K destroyed about a thousand ground targets and destroyed more than 3,000 of the enemy forces.

In late 1971 the AC-119K was relocated to Thailand, but again their targets were objects in Vietnam and Laos. In 1972 most AC-119Ks were transferred to the newly formed Republic of Vietnam Air Force, but American crews continued to fly them.

With the advent of the more powerful AC-130, the role of the AC-119K, along with its predecessor the AC-119G began to decline significantly, until in the mid-1970s, these machines are completely removed from service. Some of the aircraft were converted back to transports again, and others were sent for scrapping.

Performances

Span	33.3 m
Height	8,03 m
Length	26,36 m
Wing area	130,06 m ²
Empty weight	18,200 kg
Takeoff weight	28,125 kg
Cruising speed	340 km/h
Max speed	408 km/h
Range	3,400 km
Ceiling maximum	7,250 m
Combat ceiling	1,100 m
Engine:	2 x 3700 hp Wright R-3350-87 and 2 x 1290 hp General Electric J85 - GE - 17
Crew	10 persons
Armament:	two 20-mm M61A1 Vulcan six-barreled guns with 3000 cartridges; four 7.62-mm GAU-2B/A Minigun six-barreled machine guns in SUU-11B/A containers with 1500 cartridges per gun; PU LAU-74/A for 24 lighting Mk24 rockets.

Fairchild AC-119K Stinger

Auf dem Höhepunkt des Vietnamkrieges lernte das US-Militär die Möglichkeiten zu schätzen, die der Einsatz der sogenannten "gun ships" eröffnete. Die ersten Erfahrungen mit der AC-47 Spooky bewiesen, dass diese Art Waffe sehr effektiv sein konnte, obwohl es sich dabei um den Umbau eines bereits nicht mehr produzierten Flugzeuges, mit beschränkten Flugleistungen handelte.

Im Jahr 1967 erhielt die Firma Fairchild Hiller im Rahmen des „Combat Hornet Programms“ einen Auftrag zum Umbau des C-119 Transporters in ein Erdkampf-Unterstützungsflugzeug. Obwohl die C-119, wie auch die C-47, kein moderner Entwurf war, ermöglichen ihre Größe und die zwei starken Triebwerke den Einbau einer effektiveren Bewaffnung. Die ersten 26 AC-119G "Shadow" (gemäß einem Vertrag von 1968) waren grundsätzlich "große AC-47". Es wurde dieselbe Bewaffnung montiert, jedoch konnte man in den großen Frachtraum einen zusätzlichen, analogen Rechner für die Crew für eine bessere Feuerleitung einbauen. Im Mai 1968 wurden die ersten Flugzeuge der Air Force übergeben und an die entsprechenden Einheiten geliefert.

Ein Jahr später kam die weiterentwickelte AC-119K heraus, bei der es sich, trotz ihrer offensichtlichen Ähnlichkeit mit ihrem Vorgänger, um eine stark veränderte Maschine handelte. Unter den Tragflächen installierte man zusätzliche J-85-17 Strahlturbinen und anstelle von Vierblattpropellern verwendete man dreiblättrige Hamilton Standard Propeller. Die größten Änderungen verbargen sich aber im Inneren der Maschine. Zusätzlich war jetzt ein AN / AAD-4 Infrarotsuchgerät montiert, welches Einsätze zu jeder Tageszeit ermöglichte. Auch gab es nun ein RLS AN / APQ-136 Radarsystem, mit dem man sich bewegende Ziele am Boden verfolgen konnte. Auch die Bewaffnung wurde verstärkt: zusätzlich zu den 4 MXU-450/A Modulen gab es nun 2 sechsläufige 20mm Vulcan Revolverkanonen.

Anfang 1969 wurden die ersten umgebauten AC-119K an die Kampfeinheiten zwecks Training übergeben, jedoch verhinderten Probleme mit der Zuverlässigkeit der Infrarotsysteme einen sofortigen Einsatz in Vietnam. Erst im Herbst 1969 kam die erste AC-119K auf der Phan Rang Airbase an und die ersten Einsätze begannen Anfang des Jahres 1970. Im Februar des Jahres bekamen die Crews der Maschine das Rufzeichen „Stinger“. Von 1970 bis 1971 wurden diese Maschinen sehr erfolgreich über Vietnam und Laos eingesetzt. In dieser Zeit zerstörten die AC-119K über dreitausend Bodenziele und töteten über zweitausend gegnerische Soldaten.

Ende 1971 wurden die AC-119K nach Thailand verlegt, wobei ihre Ziele sich weiterhin in Vietnam und Laos befanden. Im Jahr 1972 wurden dann die meisten AC-119K an die neu gegründete vietnamesische Luftwaffe übergeben, jedoch weiterhin von amerikanischen Besatzungen geflogen.

Mit der Einführung der stärkeren AC-130, gingen die Einsätze der AC-119K und ihrem Vorgänger AC-119G stark zurück. Bis Mitte der 1970er Jahre waren alle Maschinen aus dem Einsatz genommen worden. Einige Maschinen wurden wieder zu Transportflugzeugen umgebaut, während andere verschrottet wurden.

Technische характеристики

Spannweite	33,3 m
Höhe	8,03 m
Länge	26,36 m
Flügelfläche	130,06 m ²
Leergewicht	18,200 kg
Startgewicht	28,125 kg
Fahrtgeschwindigkeit	340 km/St
Höchstgeschwindigkeit	408 km/St
Reichweite	3,400 km
Maximale Flughöhe	7,250 m
Einsatzhöhe	1,100 m
Triebwerk:	2 x 3700 PS Wright R-3350-87 und 2 x 1290 PS General Electric J85 - GE - 17
Besatzung	10 Personen
Bewaffnung:	zwei sechsläufige 20-mm M61A1 Vulcan Revolverkanonen mit 3000 Schuss; vier sechsläufige 7,62-mm GAU-2B/A Miniguns in SUU-11B/A Behältern mit 1500 Schuss pro Waffe; PU LAU-74/A für 24 Leuchtraketen Mk24.

Інструкція

УВАГА - Прочитати обов'язково!

Перед початком роботи уважно вивчити інструкцію для складання моделі. Деталі з рамок вирізати за допомогою гострого ножа або гострозубців. Номери деталей позначені цифрами: 1, 2, 3... Рамки, в яких знаходяться деталі, позначені великими латинськими літерами: А, В, С... Для деталей, які необхідно фарбувати перед складанням, вказано колір фарби: А, В, С... З'єднувати деталі за допомогою клею Plastic CEMENT 3991, 3992, 3999 або FIX 44601, 44602, 44607.

Вказівка для наклеювання декалів: вирізати з аркуша потрібні декалі (на схемі номери декалей вказано в квадратів); покласти їх у посуд з чистою водою приблизно на 1/2 хвилини; накласти декалі на модель, а потім зсунути з аркуша. Для кращого прилипання притиснути їх чистою тканиною.

Instructions

ATTENTION - Useful advice!

Read the instructions carefully prior to assembly. Remove parts from frame with a sharp knife or a pair of scissors and trim away excess plastic. Do not pull off parts. Numbers of parts are marked figures: 1, 2, 3... Frames, in with the part is situated, are marked by capital letters: A, B, C... For parts, which should be painted before mounting, are given colors of paint: A,B,C... Use plastic cement ONLY.

Directions for applying the decals: cut out from the sheet the necessary decals (numbers of decals are marked by figures in squares); plunge them into a vessel with pure water for about 1/2 minute; apply the decals on the kit, letting them slide from the paper. For a better adhesion, press them by means of clean rag.

Instruction

ACHTUNG - Ein nützlicher Rat!

Von der Montage die Zeichnung aufmerksam studieren. Die einzelnen Montageteile mit einem Messer oder einer Schere vom Spritzling sorfäßig entfernen. Nummern der Einzelteile sind als Ziffer: 1, 2, 3... Der Rahmen, in welchem sich der Einzelteil befindet, wird als grosser Lateinbuchstabe angegeben: A, B, C... Für die Einzelteile, die vor der Montage zu färben sind, wird die Farbe des Farbstoffs angegeben: A,B,C... Bitte nur Plastikklebstoff verwenden.

Anweisungen für Abziehbilder-Anbringung: Die benötigten Abziehbilder vom Blatt abschneiden, in ein Glas reines Wasser für etwa 1/2 Minute eintauchen, auf das Modell legen und dann vom Papierbogen abnehmen. Um eine bessere Haftung zu erzielen, die Abziehbilder mit einem reinen Tuch andrücken.

Vallejo

A
70.950
Чорний матовий
Flat Black

B
71.018
Чорно-зелений
Black Green

C
71.014
Зелений
Gunship Green

D
71.034
Піщано-коричневий
Sandy Brown

E
70.864
Сталевий
Steel

F
70.800
Чернено-сталевий
Gunmetal

G
70.953
Жовтий
Yellow

H
70.936
Прозорий зелений
Clear Green

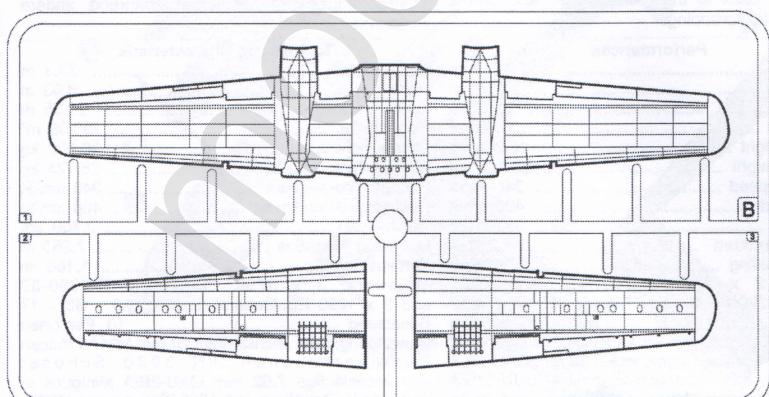
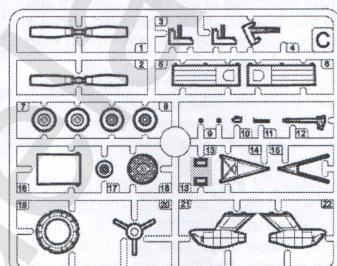
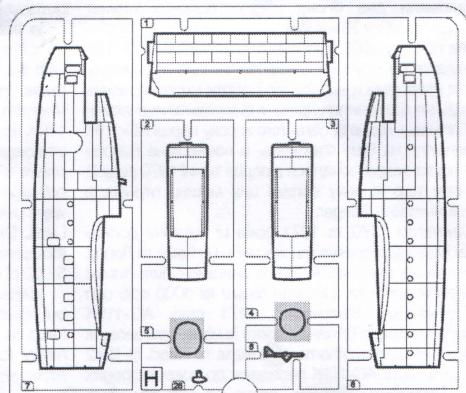
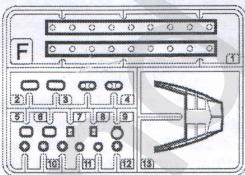
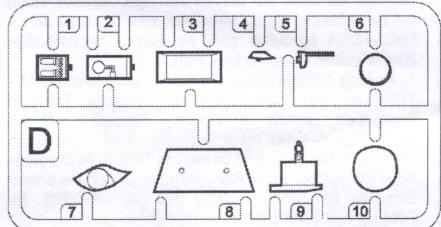
I
70.818
Шкіряний
Leather

J
70.951
Білий
White

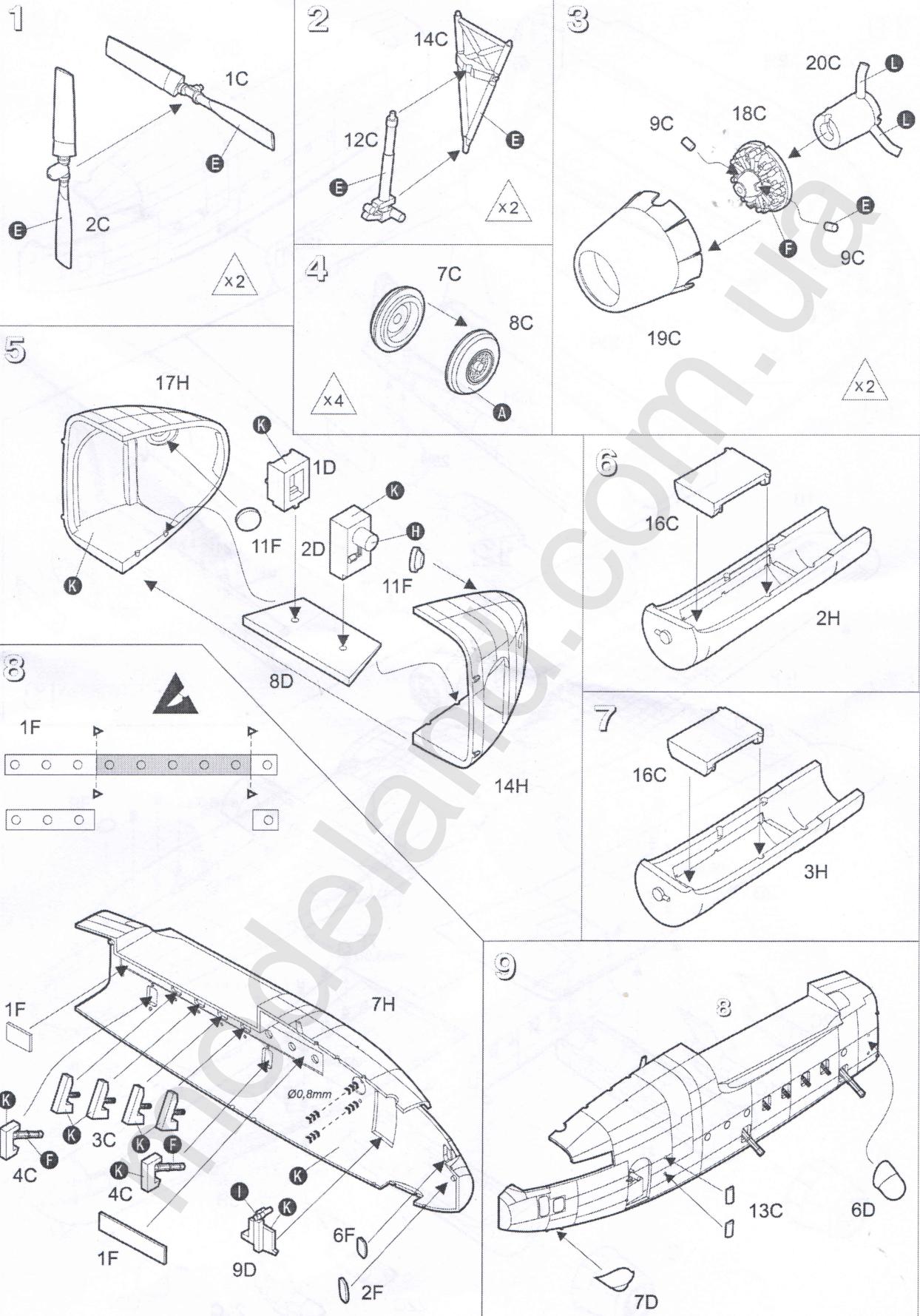
K
70.094
Зелено-жовтий
Interior Green

L
71.069
Іржавий
Rust

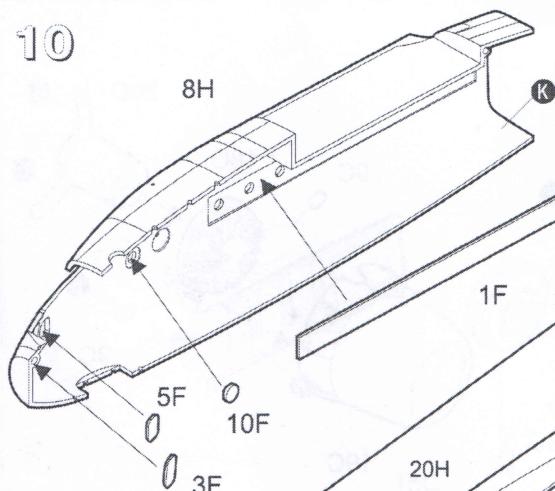
M
70.934
Прозорий червоний
Clear Red

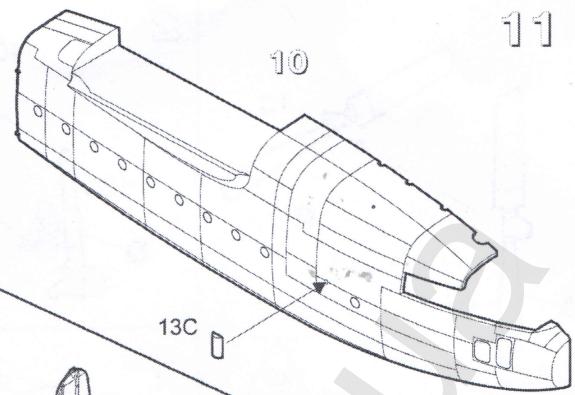
Деталі, що не використовуються
Parts not for use
Nicht benötigte Teile

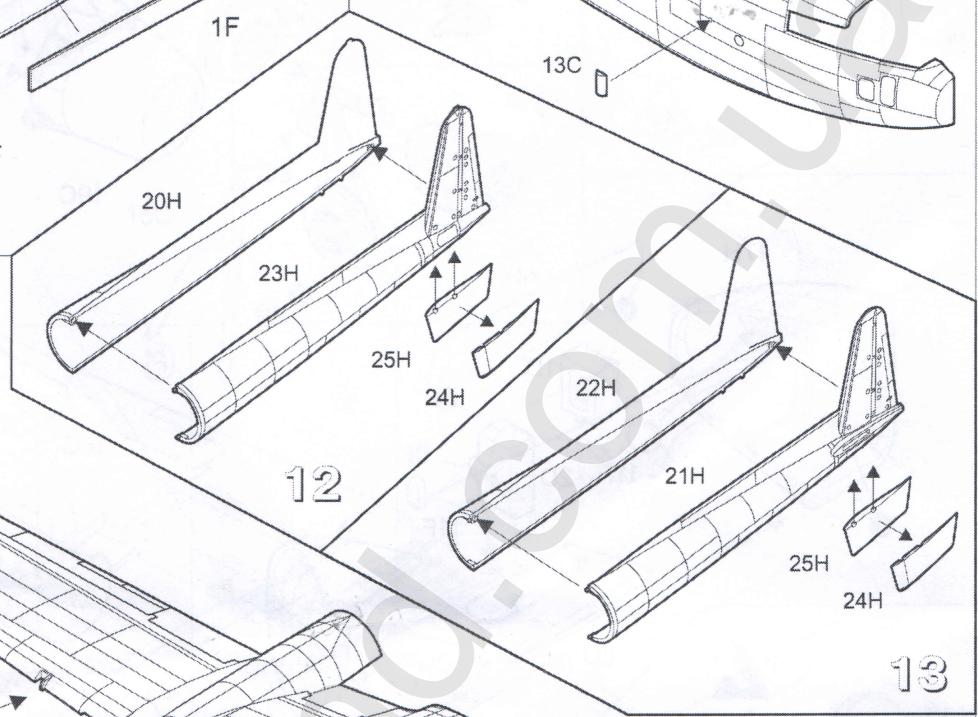
10

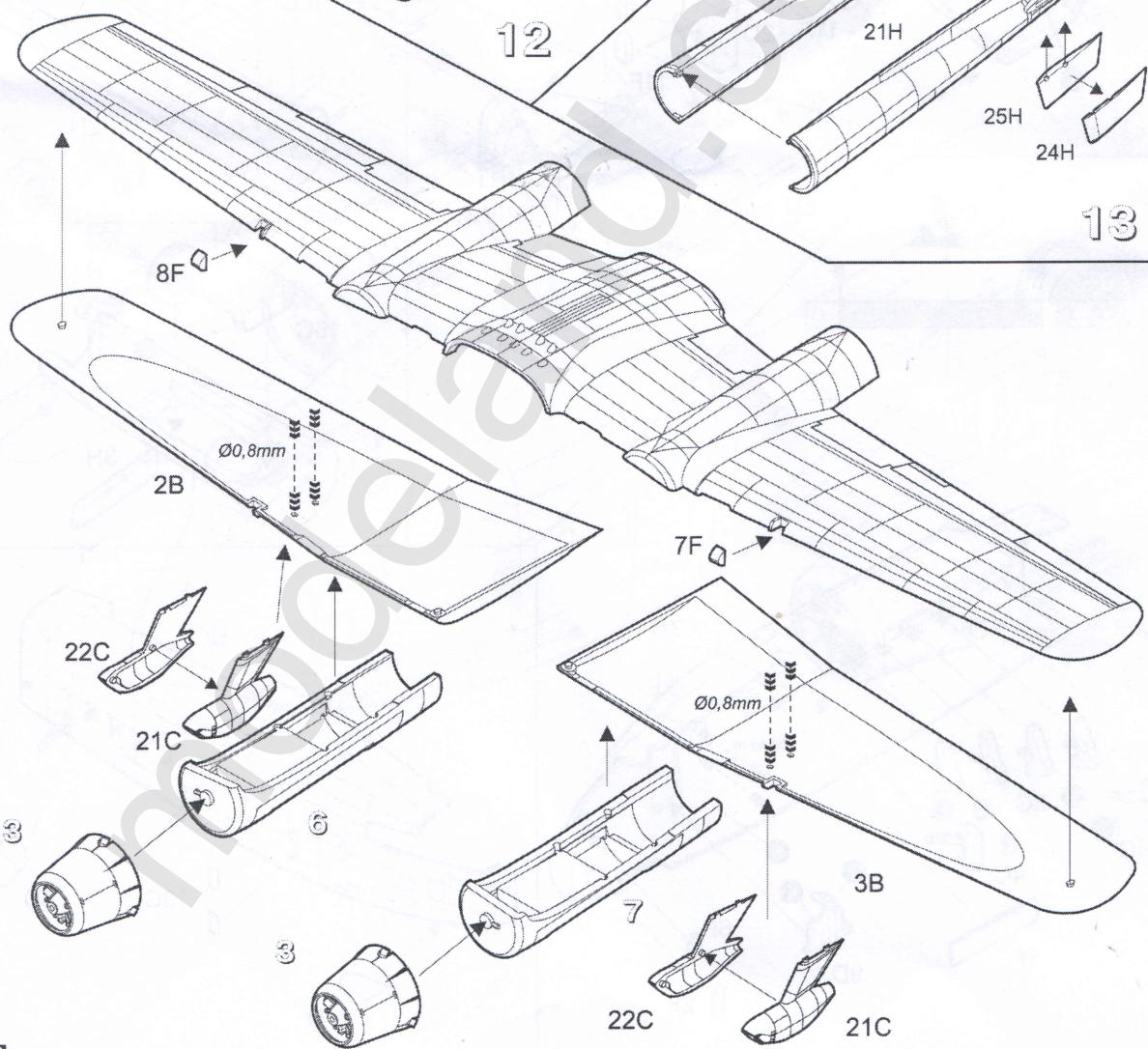
11

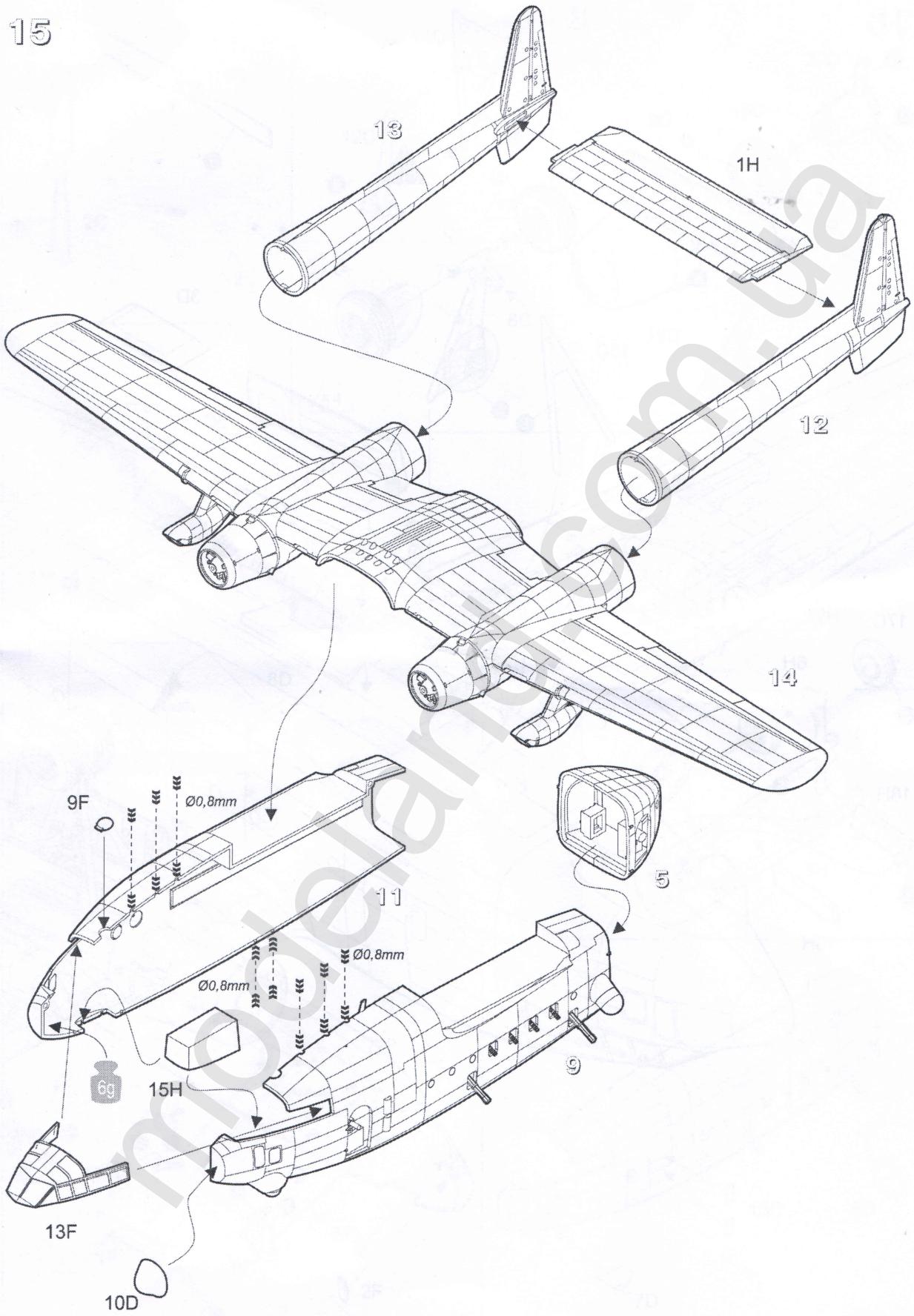
14

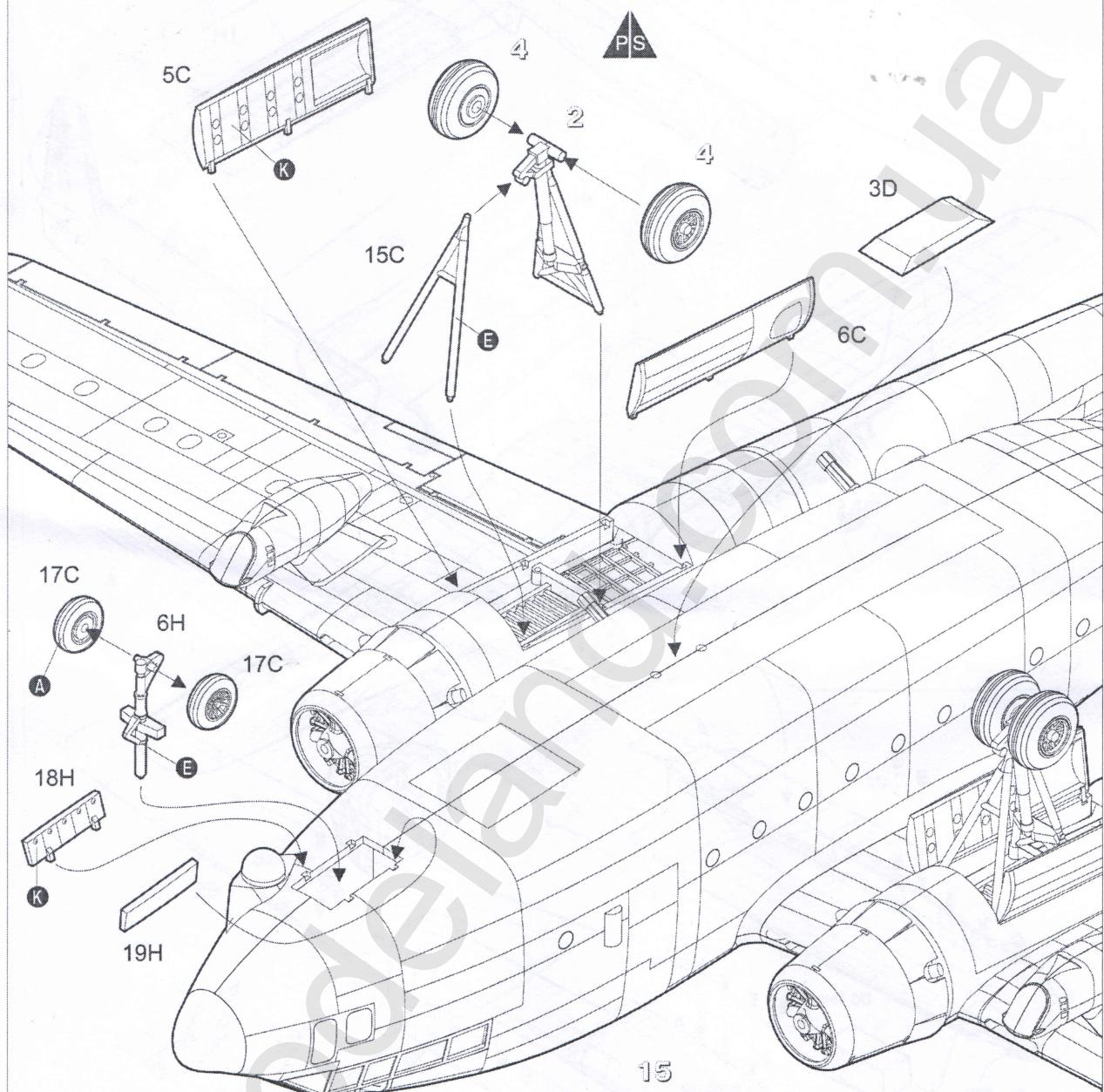

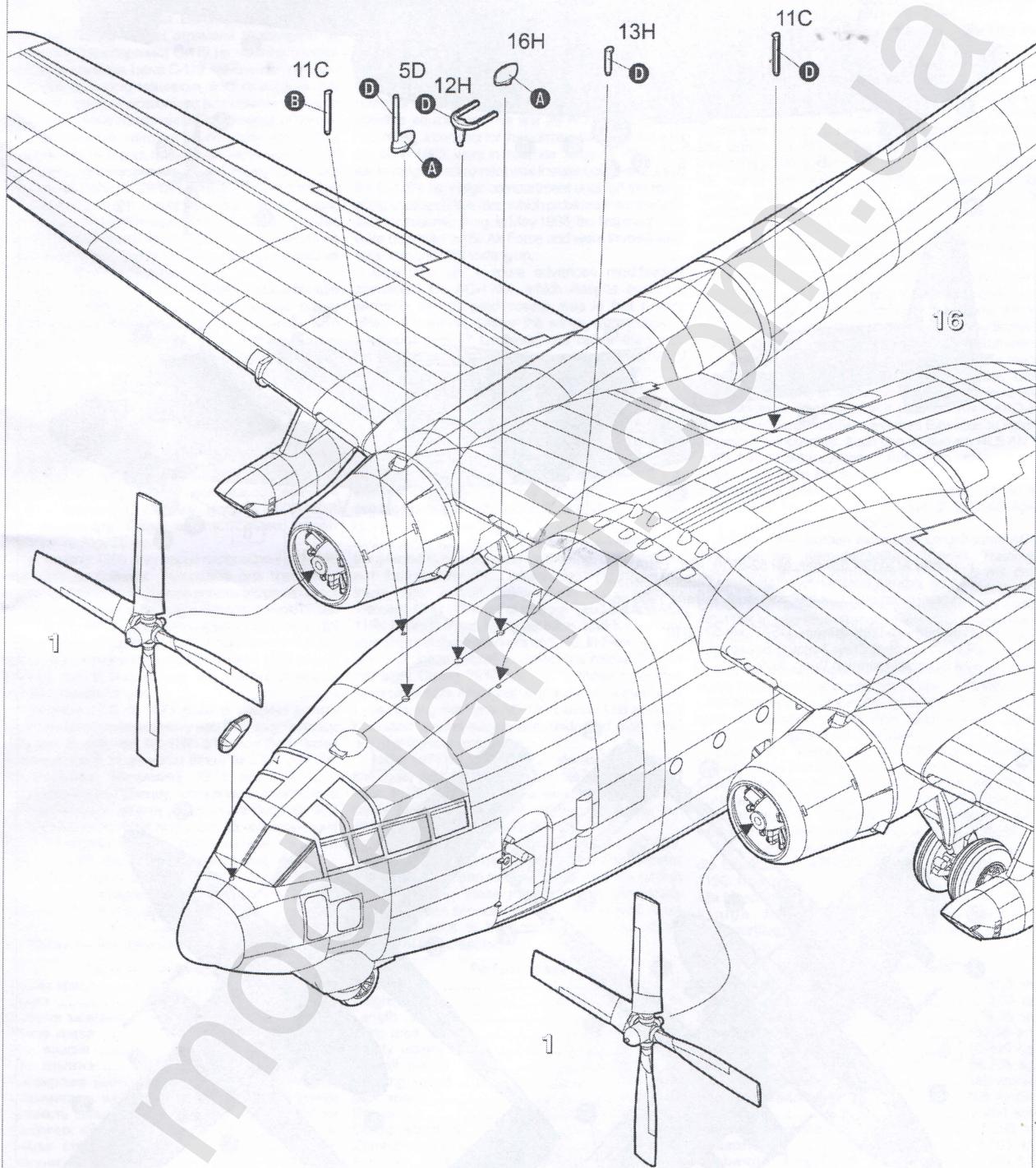
13

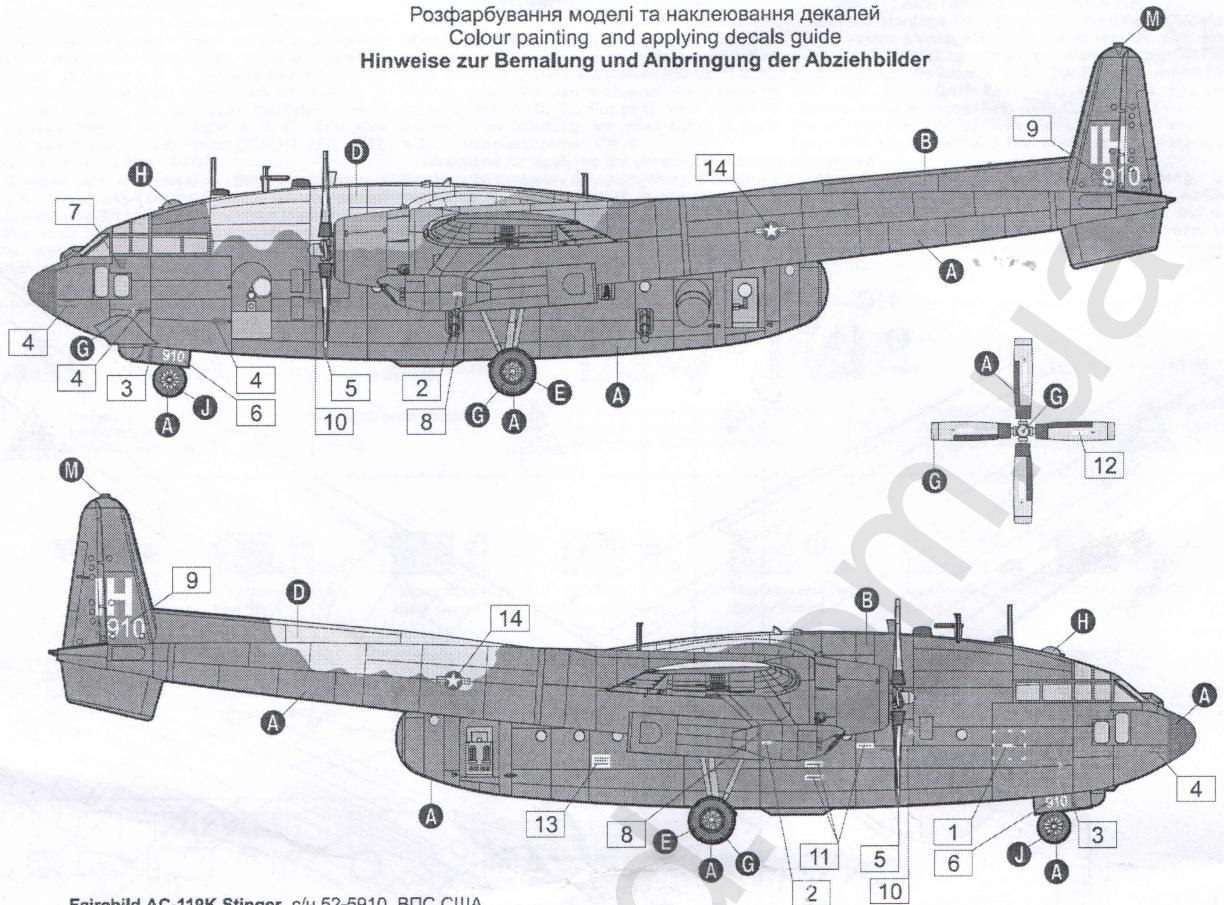
15

Розфарбування моделі та наклеювання декалей **Colour painting and applying decals guide** **Hinweise zur Bemalung und Anbringung der Abziehbilder**

Fairchild AC-119K Stinger, с/н 52-5910, ВПС США,
4413-а учбова ескадрилья підготовки бойових екіпажів,
1-е авіакрило спеціальних операцій, квітень 1969 року.

**Fairchild AC-119K Stinger, USAF, s/n 52-5910,
4413th Combat Crew Training Squadron,
1st Special Operation Wing, April 1969.**

